

MAGNETOGRAM

TV SLOVENIJA 1, 12. 10. 2009, POLEMIKA, 19:55

RAJKO GERIČ (voditelj): Spoštovane gledalke, cenjeni gledalci, lepo pozdravljeni v nocojšnji Polemiki, kjer se bomo osredotočili na dve temi. Prva bo napoved podpisa sporazuma med Hrvaško in Slovenijo o dokončni razmejitvi meje med državama z arbitražo, drugi del pa bomo namenili ukrepom za reševanje vse globlje gospodarske krize v državi. Oba problema bosta bistvena za oceno uspešnosti delovanja Pahorjeve vlade, zato ste vabljeni tudi k glasovanju in sicer lahko oceno, dobro ali slabo, prispevate prek mobilnih in stacionarnih telefonov, ki so zapisani na vašem zakon, zaslonu. V studiu pa pozdravljam predstavnike parlamentarnih strank, ki bodo, če držijo napovedi predsednika vlade o parafiranju sporazuma s Hrvaško, še ta mesec o tem tudi odločali. Kako bo glasovala največja vladna stranka, gospod Vlačič, boste sporazum podprli?

DR. PATRICK VLAČIČ (podpredsednik SD - ja): Lahko povem, da bomo sporazum podprli, jaz mislim, da zagotavlja vse tiste vitalne interese Republike Slovenije, ki smo jih tudi do zdaj zagovarjali.

GERIČ: Gospod Golobič, ali sporazum ima vašo podporo?

GREGOR GOLOBIČ (predsednik Zaresa): Ima našo podporo, gre za nek dosežek, ki je, bom rekel, dober za Slovenijo, ki omogoča razrešitev problema na ugoden način, Slovenija ima tu pobudo in si zasluži podporo. Prav pa je, da se ga preveri tudi na referendumu.

GERIČ: Gospa Kresalova, ima vašo podporo sporazum?

KATARINA KRESAL (predsednica LDS-a): V kolikor ostane v teh parametrih, kjer je bistvo potrebno vzpostaviti to, da arbitražo določi stik z odprtim morjem, to, da se upoštevajo vse, od pravičnosti, do zgodovinskih faktorjev in dobrososedskih odnosov in pa, seveda, še ne prejudiciranje z dokumenti, ki so že do zdaj bili producirani s strani Hrvaške, potem je tak arbitražni sporazum vsekakor vredno podpreti.

GERIČ: Ima sporazum podpora DeSUS-a, gospod Erjavec?

KARL ERJAVEC (predsednik DeSUS-a): No, v stranki DeSUS bomo sporazum podprli, seveda, če bodo izpolnjeni vsi pogoji, to se pravi, prost dostop do morja in tako dalje, da ne bodo okrnjeni naši nacionalni interesi. Bojim se pa, da Hrvaška stran ne bo tega podprla.

GERIČ: Torej, spoštovani, govorimo , seveda, o sporazumu, ki je v Sloveniji zaenkrat še neuraden, tajen, ni bil dostopen javnosti. Mi smo ta sporazum pridobili na podlagi objave v hrvaških medijih, kjer o tem sporazumu veliko pišejo in ga tudi javno objavljajo. Zato sprašujem še to stran. Po tem kar je znano, vsi poslanci ste ta sporazum videli, ali ste si tudi te kopije na hrvaških medijih ogledali in ali gre za ta sporazum, ki ga imam danes v roki? Skratka, tisto, kar ste dobili v Državnem zboru in ali ima vašo podporo? Gospod Žerjav.

RADOVAN ŽERJAV (predsednik SLS-a): Torej, naše podpore absolutno nima, zato ker ogroža najvitalnejše nacionalne, slovenske interese. Te kopije nimamo, ne vem, kako bi jo pridobili. Mi smo ga pa videli, seveda, smo imeli priložnost videti, sam, osebno, dvakrat. Enkrat na sestanku pri

predsedniku, torej parlamentarnih strank in drugič na Odboru za evropske zadeve oz. za zunanjo politiko.

GERIČ: No, kot sem že dejal, javnost si tokrat pomaga s hrvaškimi mediji, tudi mi smo pridobili na hrvaški spletni, javni televiziji Hrvaške, seveda. Gospod Černač, sporazum ima vašo podporo ali ne?

ZVONE ČERNAČ (podpredsednik SDS-a): Torej, v kolikor bo besedilo ostalo tako kot je, potem ne. To smo že povedali. Tega sporazuma iz dveh bistvenih razlogov Slovenska demokratska stranka ne more podpreti. Prvič, zaradi časovnice in drugič zaradi tega, ker je ogroženo, ogroženi naši vitalni interesi, kar se tiče stika teritorialnih voda z mednarodnimi vodami. V bistvu je ta sporazum Pahorjeve vlade bistveno slabši, kot je bil Rhenov sporazum in junija letos.

GERIČ: Gospod Jelinčič, če je to sporazum, ki ga bosta podpisala premier Pahor in pa predsednica hrvaške vlade, Kosorjeva, ima vašo podporo ali ne?

ZMAGO JELINČIČ – PLEMENITI (predsednik SNS-a): No, najprej povem, da ta sporazum, ki ga imate vi iz hrvaških virov, imamo tudi mi iz hrvaških virov. To je, pač, samo v Sloveniji prepovedano in skrito pred očmi javnosti. Vendar pa, Slovenska nacionalna stranka ni, ne in nikoli ne bo izdajala svoje domovine. To se pravi, tega sporazuma nikakor ne bomo podprli.

GERIČ. Dobro, preden nadaljujemo pogledimo nekaj poudarkov iz sporazuma in komentar do nedavnega pogajalca s Hrvaško, dr. Mihe Pogačnika.

ALEŠ MALERIČ: V skladu s tretjim členom osnutka, mora arbitražno sodišče določiti potek meje na morju in kopnem, stik Slovenije z odprtim morjem, ter režim za uporabo morskih območij.

DR. MIHA POGAČNIK (strokovnjak za mednarodno pravo): Največji odstop od dosedanje prakse in izhodišč je ta, da se, pravzaprav, arbitražni tribunal pooblasti, da določi mejo na kopnem in na morju in potem ločeno obravnava vprašanje, tako imenovanega, nekakšnega stika med Slovenijo in odprtim morjem. Doslej se je vprašanje teritorialnega izhoda Republike Slovenije do mednarodnih voda reševalo enovito, v kontekstu določitve bočne meje med državama.

MALERIČ: Stik slovenskih teritorialnih voda z odprtim morjem, bo sodišče torej iskalo potem, ko bo v skladu z načeli in pravili mednarodnega prava določilo mejo na morju in kopnem. To, ali mora arbitražno sodišče odločiti o tem ali Slovenija teritorialni stik z odprtim morjem sploh ima ali pa določiti le kje ga ima, je v besedilu precej nedorečeno.

POGAČNIK: Stvar, ki nekoliko zaskrbljuje, je tudi dejstvo, da je arbitraža pooblaščen določati režime v posameznih morskih pasovih.

MALERIČ: Če bi imela Slovenija stik slovenskih teritorialnih voda z odprtim morjem, bi imela tudi pravico do morskih pasov. Režimi v njih pa so v mednarodnem pravu povsem jasni in jih ni treba določati.

POGAČNIK: Razen, če gre za rešitve, ki niso, bom rekel, povsem čiste oz. ki ne predstavljajo pasov pod suverenostjo ali pa izključno suverenostjo in suverenimi pravicami ene strani, kar pomeni, da se dopušča rešitve, ki morda za Slovenijo ne bodo najboljše.

MALERIČ: O teritorialnem stiku Slovenije z odprtim morjem bi sodišče odločalo po širših kriterijih kot o meji, z upoštevanjem pravičnosti, mednarodnega prava, načela dobrososedskih odnosov in vseh relevantnih okoliščin. Vprašanje je, ali takšen približek načela zunanje pravičnosti zadostuje.

POGAČNIK: Če želimo reševanju, reševanje me po principu ex aequo et bono, potem mora biti to v sporazumu bodisi izrecno zapisano z temi latinskimi besedami, bodisi mora biti v sporazumu direktna referenca na ustrezni odstavek 38. člena Statuta meddržavnega sodišča, kjer je ta princip ex aequo et bono zapisan. Opisne možnosti ne zadoščajo in z opisnimi možnostmi se je že pred meseci in meseci strinjala tudi hrvaška stran.

MALERIČ: Arbitraža naj bi razsodila v treh letih in ne kot je predlagala Evropska unija, v enem. Lahko se, torej, zgodi, da bi Slovenija Hrvaški vstop v Evropsko unijo potrjevala pred končno razsodbo. Tudi določilo prvega odstavka, 9. člena, da Slovenija deblokira hrvaški pogajalski proces z Evropsko unijo.

POGAČNIK: Ki zdaj, pravzaprav potrjuje, da je Slovenija blokirala, če temu tako rečem, hrvaški pristopni proces, zaradi mejnih vprašanj.

MALERIČ: Ni najbolj posrečeno zapisano.

POGAČNIK: Če bo pa tale sporazum podpisan, se bosta pa dve povsem različni stvari znašli v isti formalni, mednarodni pogodbi, kar ni dobro za rekapitulacijo slovenskega ravnanja v zadnjem letu.

MALERIČ: A treba je poudariti, da gre za kritično oceno sporazuma, ki ni nujno dokončen.

POGAČNIK: To kar je v sporazumu, bi se lahko zmenili že zdavnaj, ne. Tukaj ni govora o pravičnosti, tukaj ni govora o formulacijah, ki bi potrjevale neposredni teritorialni izhod slovenskega teritorialnega morja na odprto morje.

MALERIČ: In morda tudi, da se za sporazumom skriva še kakšen drug dogovor, katerega vsebine v tem trenutku še ne poznamo.

GERIČ: Torej, spoštovani gostje, najprej vprašanje, da se doreče vsebina tega sporazuma. O sporazumu, o katerem govorim, ki ga imam v roki, slovenski javnosti resda ni dostopen, se pa je pojavil v hrvaških medijih in tudi, seveda, povzemajo ga slovenski mediji. Glede na izjave zunanjega ministra Žbogarja, da že ima mandat, da parafira ta sporazum, glede na izjave premiera Pahorja, da bo 23-ega skupaj s kolegico Kosorjevo ta sporazum, parafirani sporazum, že podpisal oz. da bo prišlo do te ratifikacije z njune strani. Ali je sploh še možno v ta dokument, ki je predložen bil tudi parlamentarnim strankam, še kaj dodajati, kaj odzemat? Govorimo o predlogu ali gre za dokončen sporazum, ki bo dobil podpis ali pa ga ne bo dobil? Gospod Vlačič.

VLAČIČ: Najprej naj povem, da je ta sporazum dopolnjen Rhenov prvi sporazum, z dopolnili Republike Slovenije. Takrat, če se spomnite, je Hrvaška na hitro sprejela tisti prvi Rhenov sporazum, Slovenija pa je predlagala dopolnila, ker z njim ni bila zadovoljna. In ta, s temi dopolnili je dopolnjen, tako, da se ne morem strinjati, da je ta sporazum slabši od tistega prvega. To je, kar se sporazuma tiče.

ČERNAČ: V čem pa je boljši?

VLAČIČ: Naj vam povem, da je prof. dr. Škrkova, ki je, verjetno najbolj, ena najbolj izkušenih v Sloveniji.

JELINIČ PLEMENITI: Jezus, Jezus.

VLAČIČ: Glede pomorskega mednarodnega prava rekla, da je to dober sporazum. In, kar se pa tiče, prof. dr. Pogačnika, midva sva bila skupaj, skupaj v dogovorih takrat, še pod prejšnjo vlado, v dogovorih s hrvaško stranjo, pa vem, da če bi skupaj usedla zdaj tukaj v studiu, bi objektivno lahko ugotovila, da je tisti posebni sporazum, ki smo ga takrat pogajali, bil manj od tega, kar je ta sporazum, o katerem zdaj govorimo.

GERIČ: Ampak, ta sporazum, če gremo še na to stran, ta sporazum, v bistvu, znižuje, viša mejo za odločanje, se pravi, tri leta imajo arbitražni sodniki oz. tisti, ki bodo razsojali o meji, časa, da razsodijo. Če realno pogledamo roke, da bo arbitražni sporazum najprej sprejet v Parlamentih, nato se ta arbitražna sestavi, se uveljavi, začnejo delat, tri leta, Hrvaška bo že v Evropski uniji. Gospod Žerjav.

ŽERJAV: Poglejte, ta časovnica sploh ni pomembna. Tudi ta navidezni, jaz govorim o navideznem roku treh let, namreč, po treh letih bodo lahko arbitri ugotovili, da, pač, niso zaključili svoje delo. Kaj pa potem? A bomo te arbitre vse skupaj zaprli, ker niso končali delo v treh letih? Ampak, pomem, pomembno je nekaj drugega. Da, da bomo se skozi ta arbitražni sporazum, da bodo arbitri presojali o nesporno slovenskem ozemlju in nesporno slovenskem morju. To je problem ta! Vprašanje torej je, koliko bomo skozi ta arbitražni sporazum v prihodnosti izgubili svojega ozemlja in svojega morja.

GERIČ: Ali ga po vašem mnenju še spreminjamo ali je to zadeva, ki je zaključena? Vaše informacije, vi ste se pogovarjali s premierom in zunanjim ministrom. Javnost tega ne ve.

ŽERJAV: Po moji oceni, skratka, mi informacij nimamo, ampak po moji oceni bo ta arbitražni sporazum zelo, zelo težko spreminjati. Razen če bo ga spreminjala Evropska unija, v dogovoru, seveda, z obema premieroma. Ne vem, težko.

GERIČ: Gospod Golobič, lahko.

GOLOBIČ: Vprašanje.

GERIČ: Dobi ta sporazum kakšne dodatne varovalke ali je to, to?

GOLOBIČ: Vprašanje je, zakaj bi jih potreboval. Vi ste večkrat v tej oddaji že ponovili, kako v Sloveniji ni javno dostopen, kako je pa na Hrvaški predmet javne obravnave. Morebiti bi se vprašali zakaj je tako? Zdi se, da ima v sl, v Hrvaški bistveno več nasprotnikov kot v Sloveniji, ki so zainteresirani, da ne uspe. In to bi nam moralo dati v Sloveniji misliti, če nam gre za Slovenijo, ne pa za neko nabiranje političnih točk, kot, kot vidim, da je to tema, ki zelo privlači politiko. Tako, da ta sporazum.

GERIČ: Če dovolite, ta tema zanesljivo privlači slovensko javnost, konec koncev se slovenska javnost.

GOLOBIČ: Zanesljivo, prav je.

GERIČ: S tem problemom sooča že osemnajst let.

GOLOBIČ: Zato, zato jaz tudi pred, zato in, in žalostno je drugič, po predlogu Drnovšek – Račan prišla do kvalitetnega predloga in to je ta predlog. Vse ostalo kar je bilo vmes, da ne govorim o blejskem sporazumu, je bil fiasko za slovenske interese. In to bi veljalo upoštevati. In jaz sem prvi za to, da bo slovenska javnost na referendumu odločala o tem ali bo arbitražni sporazum, ko bo zrel za takšno

odločanje, tudi dobil potrditev v Sloveniji ali ne. Ker bodo od njegove odločitve pa res, bom rekel trajne oz. dolgoročne. Ni namreč za pričakovati, kot je gospod Žerjav dejal, da arbitražno, arbitražni tribunal ne bi opravil svojega dela. To ni tako težka naloga, Slovenija ima dobre argumente. Je pa res, da je ta rok in to je edina, edina.

GERIČ: In če ne?

GOLOBIČ: Edina razlika v primerjavi z Rhenovim predlogom, je ta časovnica. Tam je bil res eno leto, kar je bil, priznajmo si, objektivno nerazumno kratek rok. Več kot leto dni bo trajal, da se bi ta tribunal konstituiral. A želimo, da potem v nekaj mesecih odloči o nečem, kar bo potem trajalo dolga desetletja, da ne rečem stoletja in tako naprej? Temu tribunalu je treba dati čas, da kvalitetno presodi vse argumente, Slovenija jih ima dovolj, da jih predstavi, argumentirano zastopa. In rok, skrajni rok je tri leta. In mimogrede, Slovenija ima v rokah vse vzvode, da prepreči, če bi Hrvaška stran v tem obdobju poskušala z izigravanjem teh postopkov doseči, da bi bilo odločanje o njenem vstopu v Evropsko unijo prej, kot bi se arbitražni tribunal odločil. Mimogrede, vsi pa vemo, da ima Hrvaška pri vstopanju v EU bistveno večje vsebinske težave, kot je bila blokada Slovenije. Te blokade zdaj ni več in ti problemi bodo tudi problemi, ki jih bodo druge evropske države odpirale, prišli na dan. Tako, da jaz ne mislim, da je to vprašanje jutrišnjega dne, ampak Slovenija se ne odpoveduje nobenemu vzvodu, da tu, tudi tu zavaruje svoje interese.

GERIČ: Govorimo o tem, da je s podpisom, po besedah zunanjega ministra Žbogarja, s podpisom tega sporazuma problem meje rešen, za Slovenijo. Gospod Černač.

ČERNAČ: Glejte, gospod Golobič je, pač, dosleden sam sebi. Večino od tega, kar je povedal, seveda, ne drži. Gre za zavajanje javnosti. Bi pa rekel, da Hrvaška s tem sporazumom ne bo imela nobenega problema. To se že kaže. Povedali ste sami, sporazum je javno objavljen v hrvaški javnosti.

GOLOBIČ: Zato, da ne bi uspel.

ČERNAČ: Kar, kar je zanimivo, gre za slovenski predlog, z glavo slovenske vlade in naša javnost ni imela možnosti, da bi se predhodno s tem sporazumom seznanila. Parlamentarci smo se morali seznaniti z njim na nek taje način, popolnoma po nepotrebem, kar tudi kaže o nekih nepoštenih namerah slovenske vlade glede tega. In če sem pri proceduri, bi rad povedal, da v obdobju vseh prejšnjih vlad se je na področju urejanja odnosov s Hrvaško vedno iskal čim širši konsenz, čim širši konsenz ker gre za pomembna vprašanja. In od tega ali je ta konsenz širok ali ne, je tudi pomembno ali bodo ta vprašanja na ustrezen način rešena ali ne.

GERIČ: Mhm.

ČERNAČ: Tukaj, v tem primeru, smo očitno priča drugačnim postopkom in bomo, očitno priča preglasovanju. Tak sporazum, kot ga imamo sedaj na mizi, v kolikor ne bo spremenjen, ne more biti podprt s strani Slovenske demokratske stranke, prišlo bo torej do preglasovanja. Rešitve, ki so v njem bistveno odstopajo od tistega, kar je bil predlog Rhena 2 in se bistveno približuje predlogu, ki ga je Hrvaška ves čas podpirala. No, ena izmed stvari, gospod Vlačič bo to dobro vedel, bil je član te komisije, ki jo je vodil gospod Pogačnik, predlagan s strani Socialnih demokratov v obdobju prejšnje vlade, to, kar je Hrvaška ves čas zahtevala, ste zdaj v ta sporazum zapisali, ne, meja se bo reševala upošteva določbe mednarodnega prava. To je obrazloženo v tretji, v tretjemu členu tega sporazuma.

GERIČ: Tako, v tretjem a členu.

ČERNAČ: In to, to je stališče, to je stališče, ki ga je Hrvaška ves čas zagovarjala, s tem Hrvatje nimajo problema, mi imamo s tem probleme. Mi imamo s tem probleme in seveda, imamo problem s časovnico.

GERIČ: No, ampak, gospod Černač, če pustimo.

ČERNAČ: Časovnica, ki sega preko vstop Hrvaške v Evropsko unijo, je popolnoma neprimerna.

GERIČ: No, ampak, gospod Černač, pustimo, očitno, očitno tudi Slovenija oz. slovenska vlada s tem problema nima, ker je ta sporazum, kot tak, s temi določbami pripravljena sprejeti. Gospa Kresal.

VLAČIČ: (nerazumljivo) en kratek, samo en kratek odgovor, če lahko.

GERIČ: Ja.

VLAČIČ: Glejte, tudi tisti posebni sporazum, ki ga je vaša vlada pripravila, ga niste nikoli pripravili v javnosti, ker je to običajen način pri takšnih sporazumih. Tudi vi ga niste pokazali takrat. To je prva stvar.

ČERNAČ: Gospod Vlačič, sporazuma ni bilo, kakšen sporazum, o kakšnem sporazumu govorite?

VLAČIČ: Posebni sporazum, ki ga je, ki smo ga spogajali takrat s Hrvaško, pod vašo vlado.

ČERNAČ: Sporazuma ni bilo.

VLAČIČ: (nerazumljivo) bil član pogajalske skupine. Pa ga niste nikoli pokazali v javnosti. Druga stvar.

ČERNAČ: Bila so samo izhodišča, izhodišča.

ŽERJAV: Pa ja ni bil v taki usodni fazi, kot je sedaj.

VLAČIČ: Nikoli ni bil v javnosti predstavljen, zdaj pa predstavljate, kot da bi ta moral biti. Druga stvar pa, ki je za povedat. Tam ni samo mednarodno pravno, naštetje so se še posebne okoliščine, medna, dobri sosedski odnosi in tako naprej.

ČERNAČ: Po tistem, ko bo meja določena.

VLAČIČ: Jaz mislim, da je nivo.

ČERNAČ: Po tistem, ko bo meja določena.

VLAČIČ: Dosežen v tem sporazumu, več kot je bilo tam pogajalsko izhodišče.

GOVORIJO VSI:(nerazumljivo)

GERIČ: Gospa Kresalova, ali vlada sprejema ta sporazum, lahko s preglasovanjem, seveda, večino v Državnem zboru ima in pa, ali je to samo pot do referendumu?

KRESAL: Glejte, najprej, v katerih medijih je bil sporazum objavljen in v katerih ne? To, da ni bil pri nas, kvečjemu dokazuje resnost te vlade in odnos do tega vprašanja, ki je resno. Nadalje, ne vem,

kolegi, ki so vsi poslanci, pozabljajo, da jim je bil dokument pokazan; za nikakršno tajnost ne gre, za nikakršno skrivanje, pokazan je bil večkrat.

JELINČIČ PLEMENITI: Kako, da ne?

KRESAL: Na vseh ustreznih odborih. Vlada, parlament sta se z njim seznanila, povsem transparentno, obravnavano je bilo, in kolikor se je dalo se je predstavilo tudi javnosti. Če to ni odkrit dialog, pa še sestanek predsednikov strank, potem ne vem, kaj naj rečem, potem so kolegi bolj kratkega spomina. Potem pa, ne vem, ali vsi konstantno spregledajo to, ampak v sporazumu, v arbitražnem sporazumu, piše, da arbitražna določi stik z odprtim morjem. To ni, da se odloča ali bo ali ne bo, stik je, treba je določiti samo, kje je. In kolega Pogačnik je.

GERIČ: Je pa res, da če vas lahko prekinem.

KRESAL: Ja.

GERIČ: Je pa res, da ne določi teritorialnega stika, slovenskih teritorialnih voda, z odprtim morjem.

GOLOBIČ: Kakšen pa je neteritorialni stik?

KRESAL: Ja, seveda, naj, najprej to, kar sem jaz.

VČAČIČ: Ampak ena druga stvar.

GERIČ: Teritorialni stik v, po tolmačenju pravnikov.

VLAČIČ: V mednarodnem pravu, če dovolite, jaz sem se s tem ukvarjal preden, preden sem bil.

GERIČ: Ja, ampak popravte me, če si mislim narobe, kar govorijo naši pravniki, se pravi, tisti, ki so, v bistvu, so prej komentirali.

GOLOBIČ: Tisti, ki so z gospodom Rudolfom leta delali, nič ne drži.

VLAČIČ: Samo, če dovolite, mednarodno pravo, če dovolite.

GERIČ: Ja.

VLAČIČ: Mednarodno pravo, pomorsko mednarodno pravo, nima določbe, ki bi določalo, da ima obmorska država teritorialni stik z odprtim morjem. In to morate vedeti, to mara biti slovenski javnosti jasno, takšne določbe v mednarodnem pravu ni. Mi samo govorimo, da je pogajalsko izhodišče, ki ga je ta vlada izpogajala, dobro.

GERIČ: Ja, gospod Vlačič, popravte me, seveda, kot strokovnjak za to, ampak ne govorimo o teritorialnem dostopu, govorimo o stiku teritorialnih voda z odprtim morjem, o tem govorimo.

VLAČIČ: To je za strateške interese Republike Slovenije ključno.

GERIČ: Ampak tega v dokumentu ni.

VLAČIČ: Jaz sem že večkrat povedal kaj jaz mislim, da so strateški interesi. Mogoče misli, da, kdo, da so kateri drugi, jaz mislim, da so naslednji. V času morebitne krize med državami, bi mi potrebovali takšen stik, da bi ladje, ki plujejo v ali pa iz Kopra, plule skozi to območje, drugače pa tega ne

potrebujemo. In pa za to, da svojo suverenost, preko vojaških ladij, lahko izvajamo tako, da ne potrebujemo notificirati.

GERIČ: Dovoljenja nikogar, da gremo kamor koli.

VLAČIČ: Ali pa dovoljenja koga drugega, da gremo v mednarodne vode. Drugače pa je ta stik, torej, v običajnih okoliščinah, relativno nepomemben, glede na to, kako, glede na to, kako poteka plovba danes v svetu.

KRESAL: A smem jaz zaključit svoj stavek?

GERIČ: Rela, ja, relativno nepomemben, samo to bi rad.

ŽERJAV: Nismo dovolj jasni.

GERIČ: Da, da razjasnimo, ne.

KRESAL: Jaz bi nekaj še o stiku, če smem?

GERIČ: Če zelo poenostavimo, ali, samo, da, da razjasnimo ta stik teritorialnih voda z odprtim morjem. Če zelo poenostavim, zelo po domače, se pravi, s svoje parcele stopim na javno cesto, ki je last vseh; je to to?

VLAČIČ: Ne, pogledjte, če bi bilo tako kot si nekdo predstavlja, ampak vem, da je res veliko razu, naro, napačnega razumevanja.

GERIČ: Saj javnost želi podatke, samo javnost jih nima.

VLAČIČ: Pogledjte, bom povedal podatke. Pogledjte, države v naš, v Konvenciji Združenih narodov o pomorskem mednarodnem pravu, pravu, obstajajo določbe, ki so namenjene temu, da, pač, se določenim državam, ki nimajo dostopa do odprtega morja, omogoča določene pravice, bodisi, da so to pravice lovljenja v, recimo, Izključni ekonomski coni druge države, bodisi, da so to neke vrste prehodi in tako naprej. Torej, sama konvencija je napisana na takšen način, da kaže, da te pravice ni kot pravne pravice. Mi pa, seveda, imamo neke druge, zgodovinske naslove, Slovenija je vedno imela ta dostop, in na to se tudi mi sklicujemo. Jaz sem tudi že večkrat povedal, je en zgodovinski argument, ki je zelo pomemben, in to je, da je v času po, torej, po drugi svetovni vojni, ostalo prek sto tisoč takratnih Jugoslovanov, v Italiji in prek sto tisoč Italijanov, v Jugoslaviji. Ampak teh sto tisoč Jugoslovanov je bilo Slovencev, in mi smo izgubili tisto, kar je bila naša nacionalna obala, to je neka zgodovi, to je neko zgodovinsko breme, ki ga Hrvaška, slej ko prej, mora prevzeti na sebe. To je popolnoma jasno

GERIČ: Mh.

VLAČIČ: Rad bi pa samo povedal, da, seveda, kadar rešujemo stvari v pravu in s pravom, tudi s pomočjo ex aequo et bono, tudi s pomočjo ex aequo et bono, seveda, smo vezani na neka pravila. In jaz mislim, da je ta sporazum takšen, da omogoča dobro izhodišče za rešitev problema.

GOLOBIČ: Če mi dovolite samo en stavek.

GERIČ: Samo, ne, sem dolžen, da gospe Kresalovi, izvolite, dokončajte.

KRESAL: Hvala lepa. Jaz bi glede stika, o katerem je bilo sicer že veliko povedanega, samo še dodala to, da se v angleški verziji uporablja za stik beseda junction. To je izraz, ki je bil uporabljen tudi v sporazumu Drnovšek – Račan, ki je, po zadnjih izjavah na pred, na sestanku predsednikov strank, sprejemljiv tudi, vsaj za SDS, če ne za o stala dva (nerazumljivo). Toliko o tem. Jaz bi samo še dodala, glede na to, da res slišimo velikokrat pravna mnenja profesor Pogačnika, da obstajajo tudi drugi pravni strokovnjaki; kolega Vlačič je že omenil, dr. Štrk, Škrkovo, obstaja tudi dr. Francinova, ki je v tej isti pravni praksi, tudi povedala, da je ta sporazum dober. In še eno stvar je treba, je treba, je treba ločit, ne. Pogajanja s Hrvaško niso bila blokirana zaradi rešitve meje, ampak so bila blokirana zaradi prejudicov.

GERIČ: Mh.

KRESAL: Torej, prejudice smo uredili, zato je edino normalno, da, kot normalna evropska demokratična država, sprostimo pogajanja. Potem pride vse ostalo. In kot resna vlada, seveda, moramo vse sporazume sprejemati resno. Nobena pametna arbitražna ne bo rešila tega problema v enem letu, nobenega pametnega arbitra ne bo moč dobit, da bi pristal za reševanje takega spora v enem letu, zato je triletni rok realen rok.

GERIČ: Dobro, saj.

KRESAL: In samo še tole, mogoče.

GERIČ: Ja.

KRESAL: Za zaključek. Hvala lepa. Ko je enkrat arbitražni sporazum podpisan, seveda, na koncu pridemo do rešitve, v vsakem primeru pridemo do rešitve. In ta rešitev potem reši problem, ki je med nami in Hrvaško, in zato je, pravzaprav, popolnoma vseeno, a je to dve leti ali tri leta. Pa treba je še eno zadevo povedati: da v sporazumu je ostala, zato, ker smo se v LDS – u borili, mediacijska klavzula, torej, stranki se vedno lahko odločita.

GERIČ: Lahko odločita, za kar pa je, najbrž, malo možnosti, ne?

KRESAL: In gresta na mediacijo, s pomočjo. Ne, če, če bi bilo malo možnosti, potem ne bi bila to, to določba, ki je bila za Hrvate že prej sprejemljiva.

GERIČ: Dobro. Vprašanje je, v drugi, drugi točki 7. člena, seveda, piše: razsodba arbitražnega sodišča, je za pogodbenici zavezujoča in pomeni dokončno rešitev spora. To pomeni, ko govorimo o enem, treh letih, petih, desetih letih, konec koncev, ko je takšen sporazum sprejet v Državnem zboru in če nanj ni referendum oziroma kakršne koli druge odločitve, ki jo lahko spodbije, je zadeva končana. Gospod Jelinčič?

JELINČIČ PLEMENITI: Ja, tako je. In jaz sem zdajle slišal toliko mlatenja prazne slame, da mi je slabo. Toliko neumnosti iz ust pravnikov, da je to za bruhat. Jaz mislim, da bi marsikdo moral it kakšne izpite še enkrat delat, tudi k profesorju Rudolfu, kjer so nekateri delal izpite in pri njemu študirali. In jaz mislim, da to je grozljivo. Noben od naših gospodov v koaliciji, ne pozna zgodovine. Govorijo o tistem, kar je Hrvaška obveščevalna služba že v samem začetku imputirala, imputirala v slovensko butasto vlado in sicer to, da se mi zdaj prerivamo za Piranski zaliv, ko je pa vendar jasno, kje je slovenski nacionalni prostor. To je jasno Italijanom in to jim je bilo jasno med drugo svetovno vojno, to jim je

jasno danes, to je jasno tudi Hrvatom, razen slovenski vladi. Hrvatje nas bojo zvozil, ko mlade prašičke, in točno tako: vladi naši je pa vseeno, vseeno. Dogovorili so se, da bojo naredili kar koli, Pahor je pripravljen podpisat, kar koli, zato, ne vem, kaj, zakaj ga stiskajo? Ali ga stiskajo Hrvati ali ga stiska Evropa ali oboji skupaj, ampak more bit nekaj zelo, zelo grozljivega, da pristaja na take, take, bi rekel, samomorilske poteze, ki so za njega, kot politično osebo, samomorilske za državo Slovenijo, samomorilske.

GERIČ: No, ampak, gospod Jelinčič, če komu, potem, recimo, slovenskemu ribiču ni jasno, ki že od leta, recimo, ne od začetka, ampak od leta 95, 96, ne upa čez sredinsko črto, ker se boji.

JELINČIČ PLEMENITI: Zaradi tega, ker ga naši policaji ne pustijo.

GERIČ: Zato je, konec koncev.

JELINČIČ PLEMENITI: Ja.

GERIČ: Najbrž prav, da to zadevo rešimo, zdaj se pogovarjamo o načinu kako?

JELINČIČ PLEMENITI: Poglejte.

GERIČ: Gospod Erjavec, kako?

JELINČIČ PLEMENITI: Če dovolite.

GERIČ: Ja.

JELINČIČ PLEMENITI: Treba je govorit o tem, kje je slovenski nacionalni prostor? Slovenski nacionalni prostor pomeni enotno Primorsko. Leta 45 in 46 so slovenski partizani še vedli, da je Istra enotni del, integralni del Slovenskega Primorja. To so vedli in to vedo tudi drugi, vendar naša vlada tega ne ve. In tam je treba temeljit vse skupaj, ne pa, ne vem kje? Temeljiti na tistem, kar smo prinesli v skupno državo SHS, celo Primorsko, celo Istro in celo Medmurje; Čakovec je bilo takrat slovensko mesto.

GERIČ: Dobro.

JELINČIČ PLEMENITI: Hrvatje so nam pod taktirko komunistov, katerih, seveda, bi rekel, učenčki danes sedijo v slovenski vladi.

GERIČ: Dobro, gospod Jelinčič, pustimo ta zgodovinska dejstva.

JELINČIČ PLEMENITI: Tole, tole peljejo naprej.

GERIČ: To bo predloženo po podpisu tega sporazuma, najbrž, tudi ne vem, arbitrom. Gospod Erjavec.

JELINČIČ PLEMENITI: Nč ne bo prepuščeno, ker Slovenija nima korajže te dokumente dat na mizo.

GERIČ: Ja.

JELINČIČ PLEMENITI: In ker jih niti ne pozna, vlada naša. In pravniki.

GERIČ: Gospod Erjavec, vi se

JELINČIČ PLEMENITI: Slavni slovenski pravniki.

GERIČ: Ja. Vi ste podvomili v to, da bi Hrvaška sprejela takšen dokument, zakaj?

ERJAVEC: Poglejte, vi veste, da, ko je bil sprejet Rehnov predlog 1 in so Hrvatje takoj to prenesli v Sabor in ga potrdili. Potem smo mi dali mnogo pripomb, in je nastal Rehnov predlog 2, in takrat se je Hrvaška prenehala pogovarjat in, v bistvu, je prišlo do blokade, do zastoja, kar je bilo slabo. Verjetno ni dobro, če se ne pogovarjamo o tem, ja.

GERIČ: Ampak zdaj imamo deblokado, zdaj blokade ni več.

ERJAVEC: Hočem povedati, da zdaj je pa osnova Rehnov predlog 2 in ta je sigurn boljši in dober predlog. Zlasti zato menim, da hrvaška stran bo to zelo težko sprejela. Jaz bi si želel, da to sprejme, ker, konec koncev, če gremo in če ustvarjamo eno Evropsko unijo, jo ustvarjamo tudi za Zahodni Balkan. In z blokado Hrvaške.

GERIČ: Dobro (nerazumljivo).

ERJAVEC: Je blokiran celoten Zahodni Balkan. Vemo pa, kaj se je dogajalo na tem področju.

JELINČIČ PLEMENITI: Hrvaška bo blokirala celoten Zahodni Balkan.

GERIČ: Nadaljevali bomo potem, ko bomo pogledali prispevek, ki smo ga posne.

ERJAVEC: Zato, ker si želi enoten teritorij vzpostaviti. Strinjam pa se, da je treba pri tem, pač, braniti slovenske nacionalne interese. Gotovo je pa Rehnov predlog 2, sigurno velik napredek.

GOVORIJO VSI.

GERIČ: Ravno, ravno o obrambi slovenskih nacionalnih interesov bomo, bomo nadaljevali. Gospod Erjavec, če dovolite.

JELINČIČ PLEMENITI: To je izdaja, to je izdaja.

GERIČ: Že pred časom, že pred časom.

JELINČIČ PLEMENITI: Čisto navadna izdaja.

GERIČ: Gospod Jelinčič, če lahko.

ERJAVEC: (nerazumljivo) kolega, to je Rehnov predlog 2.

GERIČ: Predlagam, da si najprej pogledamo še en prispevek, kjer bomo pokazali, kaj je o tem sporazumu povedal dr. France Bučar. Že pred časom, natančneje, 19. februarja, je Državni zbor, tudi po zaslugi doktorja Franceta Bučarja, sprejel sklep o zaščiti slovenskih interesov, kjer je slovenska politika z veliko večino v parlamentu, izglasovala, da Slovenija, navajam: zavrača poskuse kršitev ozemelske celovitosti ter spreminjanje stanja na kopnem in na morju, na dan 25. 6. 91, ko so slovenski organi izvajali pristojnosti na levem bregu Dragonje, na ozemljih na levem bregu Mure, pri Hotizi ter ko je Republika Slovenija imela teritorialni stik z odprtim morjem in je izvajala jurisdikcijo nad celotnim Piranskim zalivom. Res kratko vprašanje, samo posne, ali je potrebno na, na podlagi tega, najprej ta sklep Državnega zbora razvelja, razveljaviti in potem podpisati sporazum?

JELINČIČ PLEMENITI: Seveda, jasno.

ŽERJAV: Najbrž bi bilo potrebno.

JELINČIČ PLEMENITI: In upam, da si tega naša vlada ne upa.

GERIČ: Še ta stran.

JELINČIČ PLEMENITI: Kajti to potem pomeni, da nimamo demokracije v Sloveniji.

GERIČ: Samo še, enovit pogled? Da ali ne?

VLAČIČ: Jaz mislim, da bo, če bo potrdila sporazum, da bo ta sporazum tisto izhodišče za nadaljnjo reševanje.

ŽAGAR: In bo povozila. Ta sklep nima več veljave.

VLAČIČ: Potem bo tisto izhodišče naprej za reševanje.

GERIČ: Tisto no, se pravi, je novo stališče.

VLAČIČ: Tako.

GERIČ: Dobro. Poglejmo. O sporazumu smo se pogovarjali z doktorjem Francetom Bučarjem, ki se po odmevnih javnih nastopih v začetku leta, ni veliko oglašal.

GERIČ (prispevek): Gospod Bučar, na mizi je pobuda za sklenitev sporazuma med Republiko Slovenijo in Republiko Hrvaško, o reševanju mejnega spora. Premier Pahor je napovedal, da bo ta sporazum kmalu parafiran in tudi potrjen. Kako ocenjujete ta sporazum?

DR. FRANCE BUČAR: Torej, potrdit ga mora predvsem parlament, dokler ga parlament ne potrdi, nima veljave.

GERIČ: Ali sporazum, kot tak, dovolj ščiti slovenske interese in tisto, kar je slovenska politika zastopala v pogajanjih s Hrvaško do zdaj?

BUČAR: Ja, to je, skratka, jaz moramo reč odkrito, jaz tega sporazuma ne bi nikoli podpisal, ker, enostavno, nimam vesti, da bi lahko, takorekoč, na milost in nemilost, Slovenijo predal nekim, od, od, činiteljem, ki odločajo zunaj, na podlagi svojih lastnih interesov, mimo nas. Interes teh ljudi, (nerazumljivo) preprost povedano, je bil, vsaj Evropske unije, je bil, konc s tole slovensko blokado. To so dosegli.

GERIČ: Mh.

BUČAR: In res, stvar je zanje, zanje je stvar končana. Naprej, zanje ta sporazum ni, ni več interesanten.

GERIČ: Ampak slovenska vlada s premierjem Borutom Pahorjem trdi, da so v tem sporazumu dovoljšnje varovalke in da ščitijo osnovne vitalne slovenske interese.

BUČAR: Ja, ne vem kje jih vid, kajne, torej, dejstvo je, seveda, če citiram iz sporazuma, no, tistole o čem naj odloči. Pod točko a) naj določi mejo na morju in na kopnem, po načelih mednarodnega

prava. To se pravi, to, kar je skoz zahtevala Hrvaška in kaj, kar smo mi vseskozi odklanjali. Zdaj pa to, na to pristajamo. Ne vem, zakaj smo se potem mi vsa ta leta igrali pa menili? Torej, šele pod b), ne, določi tudi priključitev točko, kjer lahko, lahko odpluvamo na odprto morje in režim, kako bomo do kje prišli, kajne. Se pravi, mi ničesar ne pridobimo, to se pravi, to hrvaško stališče je v celoti uveljavljeno od A do Ž. To dobimo kot, kot korenček, še povrh vsega, da lahko gremo na odprto morje, ker itak lahko gremo, no.

GERIČ: Ali se, po vašem mnenju, s takšnim, s podpisom takšnega sporazuma, dejansko Slovenija tudi odreče celovitosti Piranskega zaliva?

BUČAR: Ja, absolutno. Poglejte, ker, konec koncev, zakaj Hrvati ostajajo na mednarodnem pravu, to se pravi, za določitev meje? Prav zaradi tega, ker dobijo s tem enostavno, za polovico Piranskega zaliva, enostavno Slovenijo blokirajo od odprtega morja? Nastane prvo vprašanje, ki ga tle notri ni: zakaj Hrvaška to želi? Torej, skratka, tle je cela vrsta vprašanj, ki niso v tem sporazumu, ampak so bolj pomembna in bolj relevantna za odločitev. Torej, skratka, jaz mislim, da te, tega sporazuma mi ne moremo sprejet, dokler hočemo, nekdo, veljat, da je vsaj majčken še slovensko zaveden. Pa ne gre tu za neko sentimentalnost, ampak za čist enostavno, da ti svojo usodo prepustiš, in daš roke dol. Men se postavlja vprašanje, da sploh, zakaj smo se potem sploh osvobajal, zakaj sploh rabimo svojo državo?

GERIČ: V začetku leta ste se tudi sami z nekim javnim pozivom, z neko, vključili v to javno debato o odnosih o vprašanju meje, o stališčih, pri katerih Slovenija ne sme popuščati. Ali se vam zdi, da vas Slovenija danes, slovenski politiki, slovenska vlada, še kaj posluša oziroma?

BUČAR: Saj me ni, saj me niso nikoli poslušali, da smo si kar na jasnem, ne. Ampak jaz svoje stališče imam in ga tud povem. Je pa res, da, torej, zdajle bi jaz apeliral na vse poslance, ki bojo morali o tej stvari odločit, da naj nekoliko pomislijo zakaj glasujejo in o čem odločajo. Ne, ker to, to pa ni stvar, kot glasovanje o nekem zakonu ali pa o čemer koli, to je stvar o, o kateri odločajo, o usodi Slovenije za zmeraj. Ker, praktično, če ta od, ta sporazum mi sprej, sprejmemo, stari bojo šle še nekoliko na slabše kot je zdaj, ne. Ampak s tem smo mi to, kar je, tudi definirali kot mednarodno pravno veljavno, ne. Če tlele nič ne naredimo, ostane tako kot je. Če pa ta sporazum sprejmemo, ne, smo, praktično, sami sebe zadržali za vse večne čase.

GERIČ: Hvala lepa, gospod Bučar.

BUČAR: Prosim, ja.

GERIČ: Pa, spoštovani gostje, kratek komentar k temu, na kar opozarja dr. Bučar. Ko se bo v slovenskem parlamentu, kjer sedite vsi kot oziroma preko svojih strank, devetdeset glasov, je 46 glasov tisto, kar lahko zapečati usodo slovensko hrvaške meje.

VLAČIČ: No, če lahko. Teško je polemii, polemizirat z dr. Buča, Bučarjem, ki uživa res izjemen ugled in ga tudi jaz zelo spoštujem. Je pa sam povedal, alternativa je nereševanje. In to nereševanje je do zdaj povzročilo veliko težav, zato je, po moji oceni, reševanje, pravilna alternativa. Zdaj pa, seveda, jaz sem pri sebi razčistil, kaj je interes Republike Slovenije, poznam pomorsko mednarodno pravo, in, seveda, s tem svojim razmišljanjem sem že večkrat javno tudi, delil z javnostjo, kaj so, po moji oceni, ti interesi. Ti interesi so izhod na odprto morje, stik z mednarodnim vodami, in ti interesi so, na koncu koncev, razrešena mejna vprašanja s Hrvaško. Predolgo, že osemnajst let zastruplja to nerazrešeno

vprašanje med tema dvema državama, odnose. In to je slabo. Tudi jaz sem iz kraja, kjer živijo ribiči in to so konkretni problemi, konkretne težave nerešene meje. To niso iluzorni problemi, jaz te ljudi poznam, sem z njimi večkrat sedel in točno vem, kaj doživljajo. Zato bo rešitev meje, za njih olajšanje.

GERIČ: Gospod Golobič, rešiti mejo, se rešiti enega velikega problema, ki, konec koncev, obremenjuje odnose že skoraj dvajset let, ali počakati in ne imeti rešitve, ampak kljub temu ne imeti rešitve, ki nam ni pogodu?

GOLOBIČ: No, saj, kaj je pogodu, je treba odločiti. Jaz se ne strinjam s tem, da je to v rokah 90 – tih poslank in poslancev, to se mi zdi bistveno premalo. Zato sem jaz od vsega začetka, pristaš tega, da mora, na koncu, o tem, se odločati na referendumu. Se mora slovenska javnosti presoditi, na podlagi vseh informacij, dezinformacij gospoda Černača, interpretacij gospoda Bučarja, drugih pravnikov, dr. Škrkove, ali želi rešitev s katero lahko ne bomo v celoti zadovoljni, s katero, sem prepričan, bo v manjši meri, po takšnem sporazumu, zadovoljna Hrvaška ali pa ne.

ČERNAČ: No, katero dezinformacijo sem jaz dal, navedite eno.

GOLOBIČ: Veste, vse, kar ste danes vi rekli je bila dezinformacija.

ČERNAČ: Eno! Torej, niti ene.

GOLOBIČ: Govorimo o tem, da so zakoni.

ČERNAČ: Navedite eno.

GOLOBIČ: (nerazumljivo) gospod Černač, to, to ni res.

ČERNAČ: Ni Rehn 2, ne.

GOLOBIČ: Samo v časovnici je razlika.

ČERNAČ: Vam bom povedal kasneje zakaj to ni Rehn 2.

GOLOBIČ: Lahko.

GERIČ: Ja.

GOLOBIČ: Odgovorim.

GERIČ: Končajte, ja.

GOLOBIČ: Glejte, vi ste vprašali profesorja Bučarja o celovitosti Piranskega zaliva. Glejte, jasno je, tudi, če bi bil Piranski zaliv v celoti slovenski, pod slovensko jurisdikcijo, do kamna na, na obali, na drugi strani zaliva, to v ničemer ne rešuje problema stika, slovenskega teritorialnega, z odprtim morjem.

ŽERJAV: Ja to pa ni res.

GOLOBIČ: Ja, seveda je, ker je Piranski zaliv, celovitost Piranskega zaliva.

ŽERJAV: Ja to pa ni res, no, lepo vas prosim, no.

GOLOBIČ: Seveda je res.

JELINČIČ PLEMENITI: Neumnosti so pa to.

GOLOBIČ: To je, seveda, je res. Piranski zaliv in njegova celovitost je en problem. Jaz sem prepričan, da po tejle, rešitvi tega sporazuma.

ŽERJAV: Joj.

JELINČIČ PLEMENITI: Joj, joj, joj.

GOLOBIČ: Bo, daleč meja, daleč od sredinske črte proti drugi strani zaliva. Kakšna bo, ne vem, vendar celovitost Piranskega zaliva je eno vprašanje, pri čemer vemo, nikjer na svetu ni ene države, ki ima obalo in s te obale ne more stopit v morje.

ŽERJAV: Ampak potrebno je pogledat zgodovino.

GOLOBIČ: Takšno rešitev in, gospod Jelinčič bo pa, seveda, ukrojil obalo na drugi strani, z levo roko (nerazumljivo).

JELINČIČ PLEMENITI: Pa to je bilo slovensko, ne z levo roko, z vašo izdajo bomo zgubili vse tisto, kar je bilo vedno slovensko.

ČERNAČ: Ja, gospod Golobič, dajte, no, dajte, no.

GOVORIJO VSI!

GOLOBIČ: Še zmerom se odloča na referendumu, gospod Černač, ne z vašim kričanjem.

GERIČ: Naj gospod Černač replicira, potem pa še gospod Žerjav, potem se bomo premaknili (nerazumljivo).

JELINČIČ PLEMENITI: Pol bi pa jaz še prosil en (nerazumljivo).

GERIČ: Ja, ja, seveda.

ČERNAČ: Če bi to bil.

KRESAL: Jaz mam tudi.

GERIČ: Ja.

ČERNAČ: Če bi ta sporazum Pahorjeve vlade, bil identičen z Rehnovim 2, predlogom, ki ga je Hrvaška junija zavrnila, zelo javno, zelo bučno, vemo, da je zdaj ta sporazum v hrvaških medijih objavljen in nobene reakcije ni na hrvaški strani. Vsi so tiho, vsa politika miruje. Vsi se s tem sporazumom strinjajo.

GOLOBIČ: Konkretno, opozicija nasprotuje.

ČERNAČ: Če bi to bil res Rehnov predlog 2, potem bi bil sedaj odziv enako bučen, kot je bil pred slabega pol leta. Se ne strinjate s tem, gospod Golobič?

GOLOBIČ: Pomembno, gospoda Sanaderja, prijatelja vašega predsednika, ni več, v tem je velika razlika.

ČERNAČ: Poleg tega sem prej povedal, zakaj, zakaj ta, poleg tega sem povedal, zakaj ta sporazum ni identičen. Tudi vi sami ste potrdili.

GOLOBIČ: Samo v časovnici.

ČERNAČ: Ni več triletnega obdobja, je enoletno obdobje, ki je bistveno, kajti v tem obdobju bo Hrvaška izpolnila pogoje za vstop v Evropsko unijo.

GOLOBIČ: Samo, če bomo mi za njo.

ČERNAČ: In druga zadeva, ki je tudi bistvena, je uporaba mednarodnega prava, ne pa načela pravičnosti ex aequo et bono.

GERIČ: Tega pa nikoli v Rehnu ni bilo.

ČERNAČ: Tako, da, tako, da, če mi dovolite, samo še besedo.

GERIČ: Torej, ne moremo kar naprej, ker sicer ne bomo končali.

ČERNAČ: Glede tega, kako se bo določila meja. Glejte, v skladu določbami mednarodnega prava, bodo arbitri, pač, potegnili črto nekam v sredino Piranskega zaliva.

JELINČIČ PLEMENITI: Tako.

ČERNAČ: In potem bodo, upoštevaje vaše okoliščine, zgodovinske, take in drugačne, določili, kako bomo iz tega zaprtega območja prišli do mednarodnih voda.

VLAČIČ: Ampak vaš predsednik se pa je do, dogovoril za Haag in za mednarodno pravo brez vsega drugega.

ČERNAČ: A je to slovenski interes? Ne, to ni res, Naš predsednik, vi ste bil v komisiji.

VLAČIČ: To je bil njegov dogovor, na Bledu ga je javno predstavil skupaj s hrvaškim predsednikom, sta stopila pred mikrofone. .

ČERNAČ: Vi, če mi dovolite, tri bistvene, tri bistvena izhodišča so bila (nerazumljivo)

VLAČIČ: In rekla, da naj se rešuje (nerazumljivo) pred Haagom.

GERIČ: Gospod Černač, ta zadeva je, konec koncev, ta zadeva je.

ČERNAČ: Če mi dovolite samo še stavek.

GERIČ: Ne, ne, zato, ker moramo nadaljevat. Gospod Žerjav in potem še gospa Kresalova.

ŽERJAV: Najprej, najprej sem zelo vesel podpore gospo, doktorja Bučarja, velike moralne in tudi politične avtoritete, podpore zavzemanja, za katero se, pravzaprav, zavzema Slovenska ljudska stranka. Pa še enkrat bi poudaril: meja se bo v skladu s tem arbitražnim sporazumom, določala, tako na morju kot na kopnem, v skladu z mednarodnim pravom.

VLACHIČ: Ni res, in še z nekaterimi drugimi okoliščinami, ki jih vi spuščate.

ŽERJAV: Ni res.

VLACHIČ: To so posebne okoliščine, dobrososedski odnosi in tako naprej.

ŽERJAV: To je pod točko b).

VLACHIČ: To je pod točko b), za stik, tako.

ŽERJAV: Pod točko b), za stik.

VLACHIČ: Tako.

ŽERJAV: Ne pa mejo, bodimo jasni, lepo vas prosim.

VLACHIČ: Na podlagi česa vi pravite, da se meja določa? Saj to ne razumem, pravzaprav.

ŽERJAV: Meja se določa na kopnem in na morju, se določa v skladu z mednarodnim pravom, brez dobrososedskih odnosov, brez pravičnosti in tako naprej. To pomeni, da bo meja potekala točno tako, kot je dr. Bučar rekel, po sredini Piranskega zaliva, kar ima za posledico, da nimamo teritorialnega stika, takšnega, kot si ga vsi predstavljamo, kot ga imamo, kot smo ga imeli včeraj in kot ga imamo danes.

GERIČ: Čisto kratek komentar še, še gospa Kresalova, potem še gospod Jelinčič.

ŽERJAV: In iz tega izhaja, seveda, stik na osnovi dobrososedskih odnosov, pravičnosti in tako naprej in tako dalje.

GOLOBIČ: (nerazumljivo) o sredinski črti.

KRESAL: Ja, ja, jasno je, da si ta vlada želi, da bi enkrat ta dvajsetletni spor se prekinil in da bi določili mejo, ampak, jasno, tudi mi si ne želimo tega za vsako ceno. Zato pa se je dogovarjal sporazum toliko časa. In ko sem poslušala dr. Bučarja, ki ga sicer tudi jaz zelo cenim, imam občutek, da on ne govori o istem sporazumu, ki smo ga imeli mi na mizi ali o istem sporazumu, ki so ga imeli kolegi poslanci na mizi. Občutek imam tudi, da so kolegi poslanci pozabili, kaj so dobili v roke.

JELINČIČ PLEMENITI: Ga ima, profesor Bučar ima ta sporazum.

KRESAL: Ne smemo pozabit, govora je bilo, da ni jasno ali imamo stik z odprtim morjem? Glede na ta sporazum, imamo stik z odprtim morjem, samo kje, je vprašanje. In ni res, da je samo mednarodno pravo, imamo tudi celo paleto drugih, od običajev, do, do dobrososedskih odnosov, do zgodovinskih odnosov, do pravičnosti. Imamo mnogo širšo klavzulo, kot je ex aequo et bono. Ex aequo et bono že skoraj sto let.

ŽERJAV: Pa ne zavajaj, lepo vas prosim, no.

KRESAL: Samo zaključim. Sto let ni bili uporabljen, nihče ne ve kaj to pomeni. Takole širok člen, kjer piše vse, od prijateljskih odnosov, do zgodovine, pa zelo natančno pove, kako se določi meja.

GERIČ: Dobro, če še enkrat, za pojasnilo. Že na začetku oddaje sem povedal, da slovenski mediji operiramo s tem, kar dobimo. V javnosti ta sporazum, to, kar kažemo, z glavo Republike Slovenije, vlade Republike Slovenije, je bil dostopen na hrvaških medijih. Mi, mi smo ga povzemali, in tudi ta osnutek sporazuma, kjer je jasno določeno, kaj, kako, ki ga predstavljamo že kar nekaj časa, ne, brez blagoslova vlade. Ampak mi o tem govorimo, ta sporazum je imel v rokah dr. Bučar, posebej smo mu ga poslali, vzel si je čas in ga je dejansko preučil. Zato, govoril je o temu, o čemer mi govorimo danes.

JELINČIČ PLEMENITI: No, najprej.

GERIČ: Gospod Jelinčič, na kratko, preden bomo šli.

JELINČIČ PLEMENITI: Najprej bi rekel, da je zelo nefer, nemodro in pa podcenjujoče, spraševati oziroma dvomit o kompetenci profesor Bučarja. Če je kdo kompetenten, je on daleč, daleč pred vsemi slovenskimi pravniki. In še ena zadeva; na začetku ste rekli ali bo 46 glasov dovolj? Premi Pahor je govoril o dvotretjinski večini, zdaj, ko vidi, da je vse skupaj vprašljivo, je že padlo vse skupaj na 46.

GERIČ: No, sporazum se sprejema s 46, navadna večina.

JELINČIČ PLEMENITI: In prepričan sem, da pred glasovanjem bo prišlo celo do tega, da bo dovolj navadna večina.

ČERNAČ: Zdaj imate absolutno večino.

JELINČIČ PLEMENITI: Kar je pa navadna svinjarija in še dodatna izdaja.

GERIČ: No, mislim, da se takšen sporazum.

GOLOBIČ: Vse to bo razrešil referendum.

VLAČIČ: To so, to je stvar postopkov.

GERIČ: Mislim, sprejema z absolutno večino, se pravi, 46 glasov.

GOLOBIČ: Gospod Jelinčič se boji referendumu.

JELINČIČ PLEMENITI: Ne, rečeno je bilo, dvotretjinska večina, od začetka, in to je govoril Pahor.

GERIČ: Dobro.

JELINČIČ PLEMENITI: Seveda pa se prilagaja iz dneva v dan.

VLAČIČ: Ampak jaz mislim, da si tudi slovenska javnost želi rešitve tega problema in da se ta tema enkrat.

JELINČIČ PLEMENITI: Ja, samo ne na tak način, da bomo prodali slovensko zemljo.

VLAČIČ: Ampak na poseben način.

GOLOBIČ: Naj o tem referendumu.

JELINČIČ PLEMENITI: Ampak se boste morali potem vsi skupaj izselt. Pa nekateri ste si dost nabrali, da boste lahko kam šli.

GERIČ: Očitno bo, očitno bomo o tem sporazumu, potem, ko bo, ko bo dejansko podpisan, ko bo, ko bo dejansko na mizi in predstavljen javnosti, o tem bomo še veliko govorili. Predlagam kratek premor, potem pa nadaljujemo z gospodarsko krizo in ukrepi slovenske vlade.

Dobro, spet smo nazaj v studiu. Premaknimo se zdaj k še eni pereči temi, ki bo prav tako, očitno, zaznamovala generacijo Slovencev. Gre za spopad z globalno ekonomsko krizo, kjer pa so kazalci Slovenije kar naglo padli. Postali smo ena bolj zadolženih evropskih držav, raste brezposelnost, podjetniki kričijo, da vlada ukrepa prepočasi, Sindikati javnega sektorja zahtevajo zategovanje pasu drugje in ne na plačah, zadovoljni niso niti upokojenci. Zato je, seveda, vprašanje za vladno stran in pa opozicijsko stran, kaj, na kakšen način lahko Slovenija, da se ne zgovarjamo samo na tisto, kar bodo naredili v Nemčiji in to, na kakšen način lahko Slovenija potegne malo hitreje voz? Gospod Erjavec.

ERJAVEC: Ja, to je težko vprašanje. Zlasti zato, ker naše gospodarstvo je bilo izrazito izvozno usmerjeno in seveda, globalna kriza potem še močneje negativno vpliva na naše gospodarstvo. Res pa je, da menedžment, namesto da bi se ukvarjal s programi, z novimi izdelki, si v tem času precej časa vzel za konsolidacijo lastništva. In tudi vsi dobički so šli v to smer. Tako, da poleg globalne krize imamo mi še to težavo, da, pač, ni bilo zadosti pozornosti za razvoj podjetij, za razvoj novih programov. In zdaj smo tam, kjer smo. In, seveda, bo treba kar potegniti nekaj potez, če bomo hoteli iz te krize ven. Najprej dobiti, vzgojiti menedžment, ki bo dihal in živel za firmo, ne pa zato, da bo samo lastninil in iskal, pač, hitre koristi.

GERIČ: Gospa Kresalova, imamo čas za vzgajanje menedžmenta, za čakanje na pravno državo, ki bo po, pometla s tajkuni, s tistimi, ki se olastnili? So to pravi vzroki za krizo ali je treba storiti še kaj več?

KRESAL: No, predvsem gre za globalno gospodarsko krizo, ki je, praktično, postavila cel svet na glavo. Vse vlade se ukvarjajo s tem, tisoči ukrepov so bili sprejeti, verjetno polovica od njih še sploh ni prišla. Kot je rekel zadnjič slikovito prof. Krugman, ki je predaval v Sloveniji, bivši Nobelov nagrajenec za gospodarstvo, da smo mi neke vrste kolateralna škoda, tukaj, ne. Nimamo prav veliko izbire. Prav nobenega razloga ni bilo, da bi krizo imeli, pa smo jo dobili in ko bo evropsko in svetovno gospodarstvo zlezlo iz nje, bomo zlezli tudi mi. Kar se vlada trudi delati in po mojem mnenju učinkovito, je, da v tem vmesnem času, seveda, kar se da blaži socialne stiske. In po drugi strani v okviru ukrepov, ki jih ima na voljo, glede na to, da smo, kot je rekel kolega Erjavec, vezani ogromno na izvoz, sprošča gospodarstvo. LDS predvsem vidi to v smislu zmanjševanja davčnih obremenitev, v različnih spodbudah za zaposlovanje. Jasno je, da moramo sočasno s tem delati tudi gospodarske reforme, ki bodo delale naše gospodarstvo bolj prijazno za tuje investicije. To mora iti vzporedno. Ampak, nekateri ukrepi morajo biti hitni, hitni morajo biti hitri in tudi taki so bili sprejeti.

GERIČ: Gospod Golobič, hitni hitri ukrepi in pa, seveda, neka, ne tolažba ampak neko upanje za tiste, ki so, seveda, ostali v Sloveniji brez dela. 90 tisoč jih je, okroglo, danes.

GOLOBIČ: Ja, ta številka, vsekakor vzbuja skrb. Kljub temu, da je minister Svetlik večkrat postregel tudi s podatki, da je, bom rekel, neka socialna mreža, ki je bila s kriznimi ukrepi v enem delu utrjena, okrepljena, precej izrazito preprečila še večji porast brezposelnosti. Ampak, hitre rešitve ni. Slovenija ima strukturne probleme. Je že res, da smo kolateralna žrtev globalne krize, ampak imamo svoje lastne probleme. Karel Erjavec je omenil to obsedenost z lastninjenjem v preteklih mandatih. In to,

da imamo industrijo, ki ima nizko dodano vrednost, ki ima malo končnih lastnih produktov, ki malo stavi na znanje in na inovativnost, inovativno aktivnih podjetij je bistveno premalo. V stranki Zares stavimo na družbo znanja, ne deklaratorno, kot je bilo to doslej, s strani, tako rekoč vseh vlad, ampak tudi z realnimi premiki, ko gre za proračunske poudarke. Povečali smo sredstva za raziskave in razvoj, v letošnjem letu, kriznem letu in tudi v proračunu za dva deset se to povečuje. Več kot štiristo podjetij je dobilo pomoč za nadaljevanje raziskovanj razvojnih aktivnosti, ki vodijo k novim izdelkom, ki vodijo k temu, da bodo delovna mesta lahko tudi bolje plačana.

GERIČ: No, ampak večina.

GOLOBIČ: Žal, žal, tu ni mogoče.

GERIČ: Brezposelnost, brezposelnih je dejansko nizko izobraženih, to so ljudje.

GOLOBIČ: Žal, žal, tu ni mogoče preskakovati stopnice. Žal, ne. Zamujeno je bilo v preteklosti velikokrat, ne samo v zadnjih štirih letih, ampak ta kriza je izpostavila te probleme, ki so strukturne narave.

GERIČ: Mhm.

GOLOBIČ: In tu se bomo morali vsi skupaj v Sloveniji odločiti, kaj želimo. Ali želimo še najprej se usmerjati samo v gašenje in ustvarjanje vtisa, kot da ni nič narobe, v Sloveniji je marsikaj narobe ali pa se bomo spoprijeli s temi težavami in vedeli, da preko noči ni mogoče. Države, ki so se znašle v preteklosti v podobnih težavah, Finska, na primer, 25 odstotno brezposelnost je imela na začetku devetdesetih let, danes je na vrhu. Oni so sistematično dva mandata, predsednik vlade je odstopil, ker niso sledili nekemu strateškemu cilju, dva mandata so za dvakrat povečali sredstva, na primer, za izobraževanje, za raziskave in razvoj. Ali smo v Sloveniji v stanju narediti ta preskok? To je relevantna proračunska debata.

GERIČ: Ne, to, to je vprašanje za vlado.

GOLOBIČ: No, no, seveda, vlada na to.

GERIČ: Gospod Vlačič je, ja.

GOLOBIČ: Odgovarja po svojih močeh, ampak za to je potrebno širše družbeno soglasje, ker je potrebno več kot samo dati, treba bo nekje odvzeti. In kje vzeti?

GERIČ: Gospod Vlačič, vprašanje ministra te vlade (nerazumljivo).

VLAČIČ: Danes sem, ko sem danes prelistal naš alternativni vladni program, ki smo ga pripravili pred volitvami, sem ugotovil dve stvari. Da ga kljub krizi izpolnjujemo, kolikor je znotraj koalicijske pogodbe, seveda, zapisan in pa, seveda, da še hkrati sprejemamo celoten nabor ukrepov proti krizi. Jaz jih zdaj ne bi našteval, ko so bili že mnogokrat. Ampak, v prejšnji Polemiki sem, točno s tega stola.

GERIČ: Ampak zato, da lahko to izpolnjujemo smo se zadolžili rekordno, (nerazumljivo) odstotkov, ne?

VLAČIČ: Ampak, če, dovolite, če dovolite, bom tudi povedal nekaj o zadolženosti.

GOLOBIČ: Samo tretjina tega je iz tega naslova.

VLAČIČ: Bom povedal nekaj o zadolženosti, če boste dovolili, če me boste spomnili, ker je kar veliko stvari za povedat. Glejte, v prejšnji Polemiki sem rekel, da je Slovenija takšna majhna ekonomija, da sama ne more reševati svetovne krize. Že prej citirani Nobelov nagrajenec Paul Krugman je to, sem našel potrditev v Sobotni prilogi, ko je dal intervju. In rad bi opozoril na eno dejstvo. Pod prejšnjo vlado, pa tudi v javnosti se je veliko debatiralo o razvojnem modelu Republike Slovenije. Razvojni modeli, ki so bili takrat ponujeni, bodisi Estonski, Irski, Slovaški in podobni, se danes izkazuje, da so se izkazali kot zelo slabi v času krize. To je prva stvar, ki bi jo rad poudaril. Seveda, če lahko, če dovolite bi pokazal dva kazalca. Kriza je globoka, ampak, dva kozalca, kazalca bi pa rad povedal. Prvi je, torej, primerjava tega kvartala s prejšnjim kvartalom glede gospodarske rasti. V Evropski uniji, v celotni Evropski uniji je to minus nula cela tri, potem so pa omenjene tri države, ki imajo najvišjo rast iz kvartala na kvartal in Slovenija je druga v Evropi, s plus nula cela sedem. To je prvi kazalec, ki bi ga rad.

GERIČ: Ampak, Slovenija je s 6,4, ne, če se ne motim, ne.

VLAČIČ: Če dovolite, o.k. če dovolite, prav, ampak, to je kazalec, ki je, ki kaže gospodarsko aktivnost.

GERIČ: Samo padec Slovenije je velik. In, seveda, kolateralna škoda in pa, in pa, mislim, da so tisti, ki so danes brezposelni, najbrž je slaba tolažba za njih, da so v kolateralni škodi.

VLAČIČ: Če dovolite, bom tudi o brezpo, če dovolite, je drugi kazalec ravno brezposelnost. V družbi smo z Nizozemsko, Avstrijo, Ciprom in Dansko, na četrtem mestu, skupaj z Dansko, po tem, koliko ljudi je brezposelnih. Torej, jaz mislim, da, jaz mislim, da sta ta dva kazalca, kar nekaj povesta. Zdaj bi rad povedal o sami strukturi te krize in kako se vlada na njo odziva. Vlada se je morala odzvati, tako, kot se, pač, pri pacientu odzoveš, ko krvavi je treba najprej zaustaviti krvavitev. In to je ta vlada tudi naredila. Mi ne moremo brez, s to strukturo gospodarstva, nismo mogli kaj drugega narediti, zato smo zdaj napovedali strukturne prilagoditve, ki bodo šele po krizi lahko dale Sloveniji pravi zagon za naprej.

GERIČ: Dobro.

VLAČIČ: Ravno v tem je težava, da Slovenija s to strukturo gospodarstva, pa če lahko sem bolj konkreten, recimo, v glavnem izdelovanje sestavnih delov za avtomobilsko industrijo in premalo končnih izdelkov, tudi veliko izgube blagovnih znamk, zaradi delovanja menedžmenta v preteklosti.

GERIČ: No, vsi, vsi vemo, govorimo o tem, da še Gorenje ni sposobno ustvariti 30 tisoč evrov dodane vrednosti na zaposlenega, kar je meja za neko uspešno podjetje, ne, to je najbrž problem slovenske industrije in gospodarstva.

VLAČIČ: Saj, zato pa je treba strukturno Slovenijo spremeniti, ker se je v krizi pokazala, v bistvu, vsa realnost te strukturne ne, neprilagojenosti Slovenije za današnji čas.

GERIČ: Dobro. Še na tole stran.

ŽERJAV: Torej, se lahko strinjam, da smo, na nek način, kolate, kolateralna škoda, ampak to ne pomeni, da moramo sedeti križem rok. Na osnovi analize, ki sem jo naredil, ne, pravzaprav ukrepov za blaženje krize ni več. Od junija naprej smo v Državnem zboru obravnavali 61 zakonov, štirje so bili

proti krizni, vladni in trije proti krizni, seveda, od opozicije, ki so bili, jasno, zavrtnjeni. Zameglili smo celotno zadevo s strukturnimi reformami. Jaz se strinjam, so potrebne, ampak tudi na Razvojni konferenci, ki je bila sklicana, sem opozarjal ravno na to, da ne bomo zamegljevali s strukturnimi reformami in pozabili na ukrepe, ki jih slovensko gospodarstvo potrebuje danes in zdaj, ne jutri.

GERIČ: Katere ukrepe?

ŽERJAV: Poglejte, ključni, ključna razloga, po podatkih UMAR-ja, za pad, za padec BDP-ja sta izvoz in investicije in padec investicij. O izvozu je že bilo nekaj rečenega, težko vplivamo na izvoz, ker je, pač, povezano z evropskim gospodarstvom. Kar se tiče investicij, sta dve vrsti. Ene sta v javnem sektorju in v realnem sektorju. Jaz verjamem, da smo v javnem sektorju storili vse, kar je pač možno, tudi glede na možnosti proračuna. Kar se pa tiče realnega sektorja ali pa slovenskega gospodarstva, torej, investicij v slovenskem gospodarstvu, spodbujanju teh investicij. Ali pa pripravljanje možnosti, da bi do teh investicij prišlo, tukaj pa, žal, nismo storili ničesar.

GERIČ: No.

ŽERJAV: In tukaj vidim, seveda, eno veliko možnost.

GERIČ: Že sam predsednik vlade je dejal, banke sedijo na denarju, podjetja pa tega denarja nimajo oz. vse kar danes zaslužijo, praktično porabijo za stroške.

ŽERJAV: Deloma je tudi to res, ampak tudi vlada na tem, na tem področju ni storila ničesar. Še več, tisto, kar smo predlagali je bilo vehementno zavrtnjeno. To je, pač, potrebno povedati.

GERIČ: Gospod Černač, ocena dela vlade, na kratko prosim, ampak gre za to, da kaj je tisto, ne kaj je slabo, ampak kaj je tisto, kar bi morali storiti?

ČERNAČ: Gospod Vlačič je dejal, da je prelistal alternativni vladni program in da se uresničuje. Zdaj ne vem, ali so Socialdemokrati že opozicija sami sebi, ali kaj? Torej, kje smo, ne? Smo v, v fazi padanja gospodarske rasti, ta pad je bistveno večji, 7,3 odstotka v letošnjem letu, kot bi bil, če bi bili ukrepi sprejeti hitreje in učinkoviteje na začetku. Potrebno je povedati, da nekateri so, sicer bili in tukaj se strinjam z nekaterimi predgovorniki, predvsem na socialnem področju. Nedvomno bi bil porast števila brezposelnih, ki je naraslo iz 60 tisoč na 90 tisoč še večji, če ne bi na tem področju nič storili. Tako, da to je bilo dobro, ni pa bilo sprejetih ukrepov na področju razbremenjevanja gospodarstva in ukrepov, ki bi sprostili likvidnostni kreditni krč. Mislim, da so to bistvene zadeve, ki bi jih bilo potrebno storiti takoj, pred dobrega pol leta, pred enim letom. V teh razmerah, mislim, da bi bila nujna kombinacija protikriznih in reformnih ukrepov. Nujna, nujen bi bil čim širši politični konsenz, ki predvideva stabilno vlado, ki predvideva vlado, ki ima jasne usmeritve. Temu žal nismo priča, sam predsednik vlade, gospod Pahor je dejal, da je vlada tista, ki mora k sodelovanju povabiti opozicijo v takih razmerah, tega ni bilo. Mislim, da vse to otežuje, otežuje ukrepe zato, da se ne bi do konca leta 2011, kot napoveduje Pahorjeva vlada, dolg v Sloveniji dvakratno podvojil, iz 8,2 milijarde, bomo zadolženost povečali na oz. jo bodo povečali na 15,2 milijardi. Se pravi, nujni bi bili, torej, strukturni ukrepi, nujna bi bila omejitev javne porabe, nujno bi bilo povečanje investicij. Kombinacija vsega, kombinacija vsega.

GERIČ: No, nekaj teh ome, nekaj teh omejitev, seveda je, vprašanje je, če so ta prave. Gospod Jelinčič.

JELINČIČ PLEMENITI: No, jaz bi rekel, da je koalicijska stran govorila tako, kot da bi bila v opoziciji. Kaj bi morali, kaj bi bilo treba. In, res je, da je treba pri pacientu najprej ustaviti krvavitev, če krvavi, vendar imam občutek, da sedanja koalicija ustavlja krvavenje nekemu iz arterije na vratu s tem, da mu da mu da za vrat štrik, pa fajn zategne, da neha špricat skozi arterijo. To, da pacient pol umre, to ni več bistveno, ne. Dejstvo je, da Sloveniji ni potrebno, da bi šla v, da bi padla v tako globoko jamo te gospodarske recesije. Kajti, če bi znali, bi se lahko temu izognili. Vendar, vlada pač ne zna. Jaz jih, konec koncev, ne vem, če je kdo iz vlade, ki je bil kje na kakšnem delovnem mestu, kjer je moral skrbeti najprej za, za material, za robo, za nabavo, za prodajo, za odvajanje davkov in vsega skupaj. V glavnem so to akademski kadri, ki se nikoli niso v praksi ukvarjali s temi zadevami in potem je ta logična posledica. Jaz, da se marsikaj narest. Ampak, poglejte, po eni strani imamo 90 tisoč brezposelnih, lansko leto smo uvozili 32 tisoč tujcev. Ja, kaj zdaj počnemo tukaj? Kje je zdaj tukaj balansa?

GERIČ: Imamo v Sloven,

JELINČIČ PLEMENITI: Po eni strani rušimo tisto, kar naj bi nekateri gradili.

GERIČ: Imamo slovenske delavce, ki ne želijo opravljati določenih del, to tudi vsi vemo, tudi o tem smo že govorili, ne.

JELINČIČ PLEMENITI: Ja, potem pa naj ne prejemajo socialne podpore, če nočejo delat, ne.

GERIČ: Mhm. No, zato pa je treba, seveda, pogum tistih, ki ta denar delijo.

JELINČIČ PLEMENITI: Pogum, e, tega pa vlada nima. Tega pa vlada nima.

GERIČ: Gospa Kresalova, ste želeli še, preden končamo oddajo, ja.

KRESAL: Ja, na kratko sem hotela reči. Kako so, po vojni vsi znajo biti generali, ne. Ko se je ta vlada v začetku prejšnjega leta, koncu prejšnjega leta, decembra, ne, 2008, že začela ukvarjat z pripravo protikriznih ukrepov, ne, je bivši gospodarski minister, gospod Vizjak, citiram, rekel, Slovenija ni in ne bo v recesiji, to je bilo 4.12.2008. In takšne izjave smo poslušali še kar nekaj časa naprej.

JELINČIČ PLEMENITI: Če bi bili pametni, ne bi bilo treba, da bi bila.

KRESAL: Res si ne predstavljam, kako bi kolegi se spoprijeli s to krizo, če niti priznali niso, da je. Je pa treba še eno stvar povedat, ker so omenjali, kaj vse nismo naredili. Strukturne reforme in tako naprej, investicije. Mi smo sprejeli na vladi programsko usmerjen proračun, ki je, ki je fokusiran na tiste investicije, na tisti razvoj, ki je najbolj pomemben, da nas dolgoročno potegne iz krize. Tudi kratkoročno, ampak tudi, tudi dolgoročno.

GERIČ: Dobro, glejte, (nerazumljivo).

KRESAL: In tega prejšnja vlada, recimo, pa je imela idealne pogoje, tega koraka ni bila zmožna narest in ga očitno tudi ni hotela narest. In poleg tega.

GERIČ: Je ta, ali je ta proračun narejen na pravih postavkah, še moje vprašanje, kratko.

KRESAL: Če smem, samo še to bi, samo še to bi dodala, zraven je šel še paket strukturnih ukrepov, ki jih bo ta vlada začela ali jih že začenja in bodo bistveno spremenili podobo Slovenije v roku štirih dni, štirih let, na bolje, seveda.

GERIČ: Gospod Golobič, z enim stavkom.

ČERNAČ: Če dovolite, moram replicirat.

GERIČ: Ja.

ČERNAČ: Decembra lani je bila napoved Evropske komisije, javno objavljena napoved Evropske komisije, da bo Slovenija ena redkih držav, ki bo letos rasla po 0,6 odstotni pozitivni točki BDP-ja. To je javno zabeležena izjava in to je bilo zapisano in je znano. In zaradi tega je bila ta napoved tudi takrat javno izrečena. In Slovenija letos ne bi padla tako globoko, kot je padla, vprašanje če sploh, če bi bili takrat uveljavljeni vsi ukrepi, ki so bili na mizi. Nekatere ste povzeli, nekaterih žal ne in zaradi tega se je zgodil ta, kot je rekel predsednik vlade, gospod Pahor, prosti pad.

GERIČ: Dobro. Gospod Golobič, samo še kratko.

KRESAL: Smem samo kratko repliko na tole?

GERIČ: Ne, moramo končati, ne.

GOLOBIČ: Slovenija je vpeta, slovensko gospodarstvo, tako v mednarodno okolje, da bi bil občut, je bilo občutenje krize tako močno, nujno. Ni mogoče, noben ukrep tega ne bi mogel preprečiti. Na primer.

JELINČIČ PLEMENITI: To ni res.

GOLOBIČ: Kreditiranje gospodarstva, sprostitev kreditnega krča je bilo pozno sprejeto, se strinjam, tudi zaradi veta, ampak ne glede na to, ampak tudi danes ne daje rezultata. Zakaj? Vprašajmo se ali ne tudi zaradi tega, ker ni pravih investicijskih projektov, jih je premalo in si jih banke ne upajo podpreti, ker je tveganje preveliko. Ker niso pravi razvojni projekti.

ČERNAČ: Ni res, poskrbeli ste samo za nekatera podjetja, gospod Golobič.

GOLOBIČ: Poglejte, sploh ni res, dajte no, gospod Černač, kaj pa govorite.

ČERNAČ: Za druga pa ne, to je problem. Poskrbeli ste za podjetja, ki so bila vedno (nerazumljivo).

GOLOBIČ: Moj predlog, moj predlog, dajte no, gospod Černač, uničili ste cvet slovenskega podjetništva, razumete, ključne gospodarske družbe so na kolenih, zaradi tega kar se je dogajalo v zadnjih štirih letih.

ČERNAČ: V zadnjem letu nas ni bilo več na oblasti.

GOLOBIČ: V zadnjih štirih letih, konec lanskega leta so bila že na kolenih.

ČERNAČ: Ko so šla številna podjetja iz meseca v mesec v stečaj, gospod Golobič.

GOLOBIČ: Poglejte, pogledajte letna poročila, pogledajte, kaj se je zgodilo. Stotine milijone evrov so bila uničena.

ČERNAČ: Res pa ne tista, ki so imela dobro (nerazumljivo) financiranja, tako kot, na primer, Ultra.

(Golobič in Černač govorita istočasno, zato je nerazumljivo).

GERIČ: Dobro.

GOLOBIČ: Kreditna, kreditna, moje mnenje je, da bi tu morala SID banka, ta potencial iz jamstven sheme vzeti nase in sam sem protikrizni skupini to predlagal in intervenirati tam, kjer na podlagi svojih ocen je tveganje razumno, pa komercialne banke temu ne sledijo.

ČERNAČ: Vi ste na vladi, vi bi morali ta ukrep uveljaviti (nerazumljivo).

GERIČ: Dobro. O teh ukrepih.

KRESAL: Samo en stavek, en stavek.

GERIČ: Žal, čas se je, čas se je iztekkel, Polemika bo očitno se še nadaljevala, na obe temi, ki smo jih danes obdelali. Spoštovani gostje, toliko smo uspeli razložiti v tej eni uri. Poglejmo še, kako so tudi vaše razlage vplivale na ocene naših gledalcev. Gledalce smo vprašali kako ocenjujete delo slovenske vlade, kot dobro je delo vlade ocenilo 13 odstotkov gledalcev, in kot slabo 87 odstotkov gledalcev. Glasovalo pa je 8014 gledalcev. Spoštovani gledalci hvala ker ste bili z nami, Polemika spet naslednji teden, lahko noč.